

Jak przenieść na papier to, co w duszy gra?

Czy w ogóle można się nauczyć pisania poezji ?

Co zrobić, żeby tworzyć nie tylko do szuflady, ale też mieć szansę dotarcia do szerszego kręgu odbiorców?

Pisanie wierszy to przeniesienie na papier swoich uczuć i obserwacji otaczającego świata.

Zapraszamy do pisania wierszy.

Oto kilka rad:

Czytaj dużo poezji. Pewne jest, że każdy kto pisze wiersze zaczynał od przeczytania wierszy innego autora.

Znajdź w sobie iskrę. Wiersz może się narodzić ze strzępków zdań, zlepkę myśli i odczuć czasem szybko napisanych gdzieś na kolanie. To się nazywa właśnie inspiracją. Obserwuj bacznie świat wokół, czerp z niego inspiracje. Zapisz wszystkie pojedyncze nawet słowa czy frazy, które wpadną Ci do głowy.

Pomyśl o tym, co chcesz napisać. Może chcesz napisać wiersz, by wyrazić miłość? A może chcesz wyrzucić z siebie emocje po jakimś traumatycznym wydarzeniu?

Pomyśl dlaczego chcesz, aby powstał wiersz? Kto ma być odbiorcą Twojego utworu?

Wyobraźnia. Podczas pisania staraj się sobie to wyobrazić, wczuj się w emocje czy w niecodzienną, niepowtarzalną scenę otaczającego świata. To naprawdę pomaga w napisaniu ciekawego tekstu.

Wysłuchaj swojego wiersza. Gdy napiszesz tekst, przeczytaj go na głos. Poezję powinno się z łatwością i z przyjemnością recytować, a nawet śpiewać.

Dobór słownictwa. Mówi się, że wiersz to dobór najlepszych słów w najlepszej możliwej kolejności. Poznawaj nowe słowa, dużo czytaj, słuchaj ludzi. Używaj tylko potrzebnych słów, nie popadaj w przesyt. Wybieraj słowa bardzo uważnie. Różnica pomiędzy słowami o podobnym brzmieniu a słowami synonimicznymi może być bardzo ciekawa.

Emocje. One odgrywają najważniejszą rolę w wierszu. Miłość, nienawiść, szczęście, smutek, radość – wszystkie te emocje powinna odczuwać osoba czytająca wiersz. Jest to zadanie bardzo trudne. Trudno pisać o abstrakcyjnych pojęciach. Pamiętaj o tym, aby nadać tej miłości czy nienawiści jakiś wyobraźalny kształt. Opisz uczucia, smak, dotyk. Odbiorca powinien odczuwać to wszystko razem z Tobą. Przenieś go w świat wiersza, w uczucia nim targające. Zamiast zwykłego 'sapnął głośno' napisz 'sapnął tak głośno jak sapie lokomotywa parowa stojąca na podmiejskim, ciemnym dworcu i czekająca na znak do odjazdu'.

Pamiętaj o środkach artystycznych. Najbardziej znane środki to: rym, metafora, personifikacja, epitet, porównanie czy oksymoron. Pamiętaj jednak, aby niczego nie nadużywać. Dzięki zastosowaniu tych środków, wiersz ma być piękniejszy, działający na emocje, wyobraźnię odbiorcy a nie przekolorowany.

Zachowaj najbardziej mocne słowa na koniec. Ostatnie wersy powinny stanowić o całości wiersza. Powinny skłonić odbiorcę do refleksji. Daj to czytelnikowi. On tego szuka i potrzebuje. Nie wyjaśniaj wszystkiego. Pozostaw odbiorcy wybór interpretacji.

Pierwszy napisany utwór poetycki. Kiedy wiersz w pierwszej jego formie jest gotowy czas na wszelkie poprawki. Przeczytaj go wiele razy. Wyrzuć niepotrzebne słowa lub zastąp je innymi. Niektórzy potrafią poprawić wiersz natychmiast, podczas gdy inni wracają do niego po kilkanaście, nawet kilkadziesiąt razy. Bądź cierpliwy.

Opinie. Zbierz opinie o swoim małym dziele literackim wśród znajomych i rodziny. Mile widziane są zwłaszcza te krytyczne. Jeśli się takie pojawią, odbierz je jako motywację do większej pracy, nie jako porażkę. Poproś wszystkich o szczerą i ewentualne rady.

„Pisarz jest to człowiek, któremu pisanie przychodzi trudniej niż wszystkim innym ludziom.” – Tomasz Mann